

POKORNÁ VRBA

ANEŽ

365

OTÁZEK PRO ŽIVOT

Karel Keslly Mazánek

Karel Keslly Mazánek

POKORNÁ VRBA

ANEB

365 OTÁZEK PRO ŽIVOT

Hodně dlouho jsem zvažoval, zda vytvořit tuto publikaci. Prvně jsem ti chtěl říci něco o vrbě, ale ne té smuteční, ale pak jsem se rozhodl, že to nechám být. Jen se zamysli nad tím názvem. Proč asi „Pokorná vrba“? Možná na to po čase dojdeš, možná ne... to není na mně, ale na vesmíru, který mi dává pod prsty slova. Sám jsem zvědav, co tu všechno bude a jak se to celé bude vyvíjet.

Ptáš se, proč vznikla? Asi proto, že to bylo potřeba. Pokud by vesmír nechtěl, tak nevznikne, nebo myslíš, že ano? Pak taky proto, že nikde nic podobného není. Všichni ti nalévají do mozku to své a nenechají tě myslet samotného/u. Tato publikace je určena právě tobě, aby ses zamyslel/a, pokud chceš nad něčím zauvažovat, a máš na to čas i náladu.

Uvědomuji si však jedno, jsem jen nepatrné kolečko v tom vesmírném kolotoči, které prakticky nemá žádný význam, ale až na něj přijde řada, tak bude tím nejdůležitějším ze všech.

Toto platí i pro tebe. Nikdo se nemá povyšovat, ani ponížovat.

Všichni jsme stejně důležití, tak i nepodstatní.

Jen vesmír ví, kdy je na nás řada a do života nám přináší jen to, co je třeba, nic víc, nic méně.

Tak abys to i ty unesl/a.

Asi jsem tvůj dlužník z dob minulých... tak asi proto ti tohle píši, aby se energie vyvážily.

Kdo ví? Nechci soudit. Soudí jen vesmír.

Moje duše si vybrala nějakou cestu a soudí ji i tebe vesmír ...

Soud od tebe se mi třeba nemusí líbit, ale to není na mně... vesmír je spravedlivý...

Vše je podstatné i nepodstatné... nelze říci, že jedno podstatné je a druhé není... až dojde na to malé kolečko a bude řada na něj, tak bude to nejdůležitější ze všech...

Zdá se ti, že se opakuji? To asi proto, že důležité věci je třeba opakovat :-)

Ode mě dostaneš jen tolik, kolik uneseš, víc ne... a jen zlehka a pomaloučku...

Víš, co se říká, spěchej pomalu... času sice není nazbyt a je třeba si rozvrhnout správně síly, abys vydržel/a celou cestu po mém boku, pokud chceš se mnou jít a nahlédnout do toho, jak to vidím já.

A kdo ví, zda je nějaký cíl, zda se netočíme v kruhu... no mám na to tři teorie... všechny se zdají být správné a přitom je každá zcela jiná... jako by existovalo cest povícero... bylo více možností...

Chceš se o tom něco dozvědět? Jde o celek, jak to všechno vypadá zvenčí... to je to nad čím jsem kdysi uvažoval... jestli chceš, tak nad tím taky zapřemýšlej. Třeba se k tomu dostanu a napíšu, co si o tom myslím, ale věřím, že i tak na to přijdeš po čase sám/a :-)

Všechno vedlo k dnešku, celý můj i tvůj život a já jsem rád, že jsem. Že ti můžu pomoci na tvé cestě, vlastně naší... jelikož se teď právě spojily, tedy ovšem, pokud sám/a budeš chtít.

Ale přece jen by si měl/a o mně něco vědět. Víš, už nehledám, tak jako kdysi... našel jsem... dozvěděl se... následně zapomněl... a teď žiji podle těch střípků, co mi zůstaly. Osobně už nad minulostí ani budoucností moc nepřemýšlím, protože se snažím žít tady a teď.

Nikomu to není souzeno vědět, pokud mu to vesmír nepošle...

Takže i ty jsi tu ve správný čas a na správném místě.

Nebudeš to se mnou mít asi jednoduché... v těchto chvílích... kazím ti zábavu, což? Ale víš jak... dost jsme oba mluvili o blbostech a promarnili tak čas...

To, co je skutečně důležité, poznáš, když se mnou půjdeš a přijmeš vše, co se ti snažím sdělit.

Jak se k tomu postavíš, je už na tobě.

Nastává doba drilování... ty ode mě, já od tebe...

Asi ti budu nejspíš hodně pokládat otázky, tak se na to připrav. Ne proto, že bych nevěděl (i když je toho ještě hodně co nevím), ale spíš proto, abys nad tím zauvažoval/a a sám/a se pak rozhodl/a.

Ale předtím než začneme... chci se tě zeptat...

Chceš tu hru hrát dál? Uneseš to? Dáš to? Zvážil/a jsi vše?

Pokud ano, tak tu už nemarni čas a podívej se dál....

Ale pokud se se mnou chceš setkat, či si se mnou vyměnit pár řádek, tak to záleží na vesmíru, zda ti to dopřeje... neřeš to, až vesmír dá, tak se uvidíme tak jako tak :-)

Nečekej, že ti hned odpovím, do mailu (a nejen do něj) se dívám, jak kdy a vybírám si, komu odpovím a komu ne, je tedy možné, že tvá otázka zůstane bez odpovědi (je možné, že se mi to ztratí, nebo třeba budu chtít, abys na chvíli o tom zapřemýšlel/a a snažil/a se hledat odpověď sám/a) a budeš na ni muset přijít sám/a, tak prostě popros vesmír, pokud chceš nalézt odpověď a on ti už ukáže cestu, kudy jít dál.

Tvá Pokorná vrba

365. Co je to za symbol a co vyjadřuje, víš to?

8--- < >

Sexuální stránku ponech prosím stranou, o té to není, i když tak může být zobrazena (jsou to tři pomlčky, ne plná čára).

364. O čem je tvůj život, o pravdě, nebo o lži? Jaký tam máš poměr, co převažuje víc? Myslíš si, že i život a okolí, i vesmír takto budou k tobě přístupovat? Říká se přeci, jaký si to uděláš, takový to máš. Jaký sis to doposud udělal/a? Líbí se ti to? Jsi spokojen/á?

363. Víš, proč se říká, že láska prochází žaludkem? A týká se to pouze jídla? Jak je možné, že jím projde? Co to zobrazuje?

362. Proč se celý život ptáš? Co hledáš? A našel/a jsi na vše už odpověď? A co pro to musíš udělat, abys našel/a?

361. Když jsou dva lidi, kteří se mají rádi, a jeden z nich řekne: „Všechno, co chci, jsi ty.“ Co tím myslí?

360. Když kolem tebe lítá vosa, myslíš, že tě chce píchnout? Odháníš ji, nebo ji necháš? Podívej se například, pokud chceš, na roznašeče cukrovinek na pláži, proč vosy neodhání? Dá se tvůj život připodobnit také k životu vosy? A co život včely, ten připodobníš k čemu?

359. Chutná ti červené víno? Víš, na co všechno je dobré a co vše si lze představit pod tím, když ho piješ?

358. Zkus se podívat na oblohu, pokud chceš. Co vidíš? K čemu to můžeš přirovnat? Podobá se to něčemu? A dokážeš to slovy zachytit tak jako foťák, aby si to každý mohl představit?

357. Když je tma, co uděláš, když chceš vidět? A je někdy taková tma, že nemůžeš vidět vůbec nic?

356. Jsi teď v rovnováze a harmonii sám/a se sebou?

355. Usměruješ něco ve svém životě? Co to všechno ovlivňuje?

354. Co myslíš, lze energii zcela zničit? A odkud se tu vzala?

353. Za co/koho se považuješ? Kdo nebo co jsi?

352. Zamýšlel/a ses někdy nad vesmírem jako nad celkem? Co jsme? Víš to? Jsi obr, nebo mravenec? Jsi vesmír nebo nic? Můžeš se považovat za Alfu i Omegu, nebo ne? A když ano, tak pro koho/co?

351. Víš, že náš vesmír a my v něm se dá připodobnit k jiskře, která vylétla z ohniště obrů? Co myslíš, všimnou si tito obři této jiskry nebo ne, jak na ně asi zapůsobí? A co myslíš, vyletíme vysoko nebo ne? A jak dlouho asi budeme zářit, než zcela pohasneme? Dá se to připodobnit i k tvému životu? Co je důležité, být dřevem, uhlíkem, plamenem, nebo touto jiskrou? Za co se považuješ?

350. Víš o tom, že jsi stále ještě dítě, které si hraje se zápalkami a netuší, co to může způsobit? Nebo snad ne? Víš a znáš vše? Je tento oheň, který v životě rozděláváš skutečně bezpečný a neohrozí nikoho a nic? Co vše je mít dobré na paměti, když rozděláváš oheň? Jak ho pak udržovat a čím ho uhasit? Je třeba jej neustále hlídat nebo ne?

Zkus se zamyslet nad tou bájí, pokud chceš, ve které byl dán lidem oheň, děláš i ty něco podobného ve svém životě?

349. Co myslíš, jsou sny odrazem tvého minulého, přítomného i budoucího života? Učíš se z nich, bereš si z nich něco? Jak tě ovlivňují? Zamýšlel/a ses někdy nad nimi? Zkus nahlídnout do Mazilova snáře, třeba se dozvíš víc, než tušíš.

348. Je tvůj život jako život psa? Taky jdeš po čichu po stopě, hlídáš si svůj revír atd.? A co tvůj pán, jak ten se o tebe stará? Říká se, že pes je odrazem člověka, jsi tedy i ty odrazem svého pána? A kdo, nebo co je tvým pánem?

347. Podřizuješ se něčemu/někomu v životě a proč? Máš volbu nebo ne? A co se stane, když se nic a nikdo nebude ničemu/nikomu podřizovat? Bude v tom i nadále řád, nebo to bude chaos? A lze toho vůbec někdy docílit?

346. Když letíš do výšky, nebo jedeš do kopce, tak ti zaléhají uši, že ano? Co je na to dobré? Co myslíš, měl/a bys teď udělat totéž? Teď se asi ptáš, co po tobě chci, že ano, no zkus na to přijít sám/a. :-)

345. Jaký zákon je pro tebe nadevše? Dokážeš ho definovat, či ho znáš? A řídíš se jím? A co si lze pod tím všechno představit?

344. Zamyslel/a jsi se někdy nad pravdou? Kolik úhlů asi má? Nevíš? Tak si zkus představit takový hrníček, červený hrníček... na jedné straně je červený a na druhé tmavý, protože tam padá stín, co je pravda, jaký je, černý nebo červený? (beru teď jen oba extrémy) a

není to jedno? Důležité je, že je to hrníček a plní svoji funkci. (A to jsem se na něj nepodíval svrchu a zespodu) :-D Zkus, pokud chceš, takto popsat jedno ze svých mot, kterých si nejvíc vážíš a podívat se na ně ze všech možných úhlů.

343. Co je pro tebe důležitější, starost o tělo, mysl, duši, nebo co? A jaký tam máš poměr? Staráš se o něco víc a o něco méně proč? Jsou důležité všechny, nebo ne?

342. Představ si, pokud chceš, že celý tvůj život je jen sen. Co ti pak zbude, až se probudíš? Dokážeš sepsat, co jsi se v životě naučil/a? Nebo se alespoň nad tím zamyslet a shrnout to?

341. Co dělá chudáka i boháče tím, že je skutečně šťastný? Dokážeš nalézt hlavní důvody tohoto štěstí? A jaké jsou ty další?

340. Co považuješ za perfektní konec svého života? Poznání pravdy? Žít svobodně a v míru, obklopen láskou? Nebo co?

339. Co je to prát se se svými démony? Jak to lze popsat? Děláš to i teď? A kolik těch démonů máš? Čeho všeho se lze bát a z čeho všeho se lze naopak těšit?

338. Kolik máš na svazku klíčů od dveří? Málo nebo hodně? A kolik myslíš, že tady je dveří, když to tak čteš? Co myslíš, budeš mít od všech klíčků, nebo existuje nějaký univerzální? A lze se v tomto labyrintu dveří nezamotat a zase najít cestu zpět, či východ?

337. Jsi první vlaštovkou oznamující příchod léta a teplého slunce, či prvním světlem v temnotě? Zkus se na chvíli zastavit a zamyslet se nad

sebou a svými činy, jednáním, myšlením, pokud chceš. Jsi nebo nejsi? Je to, co děláš, veskrze dobré, nebo ne?

336. Chceš se projít na zkoušku do nebe, abys věděl/a jaké to tam je? Nebo naopak do pekla? Tak se zkus projednou dívat jedním okem na to dobré a druhým okem na to zlé a budeš mít ucelený pohled. Nebo si myslíš, že zde na Zemi není všechno současně, nebe, peklo i očistec? Každému svým dílem, je to tak nebo ne? Kdo ví, co jsi v minulosti udělal/a, že musíš trpět, či naopak čím sis to zasloužil/a, že žiješ pomalu v ráji. Ale jedno je jisté, je to tu tak zařízeno proto, abychom to měli stále na očích a poučili se z toho, nebo myslíš, že tomu tak není? A i když tomu nebudeš věřit, tak nejvíce starostí mají ti, kteří se ti zdají být nejvíce šťastní. Četl/a jsi takové klasiky, jako Komenského a jeho Labyrint světa a ráj srdce, či Dantovu procházku peklem a jiné? O čem asi psali? Prožili si něco podobného, nebo jen vymýšleli pohádky pro dospělé? Hm?

335. Mrzí tě někdy, co si o tobě myslí, či říkají druzí? Je to pravda nebo ne? A když ne, jak se k tomu postavíš? Odpustíš a snažíš se vysvětlovat, když jde o tvé přátele, kteří si to takto myslí? Útočíš, bráníš se, nebo to prostě jen přijmeš a necháš to být?

334. Zdá se ti, že žiješ ve stereotypu? A co ti brání udělat změnu? Teď je na to ten pravý čas, pokud chceš změnu, tak ji udělej, když sám/a chceš. Například přendej něco ze stálého místa někam jinam. Myslíš, že se to na tvém životě nijak nepodepíše, že se tato malá změna neprojeví? Vážně? Jsi si jistý/á?

333. Jak pohlížíš na život a věci v něm? Zdá se ti, že věci jsou neživé? Vážně? A co určuje, co je živé a co ne? I v nich se pohybují atomy, i když se relativně nehýbou .. a co jejich duše? Myslíš, že žádnou nemají? Myslíš si, že když něco tvoříš, že do toho dáváš kousek sebe, nebo ne? Vždyť klidně můžou mluvit k druhému a promlouvat tak k jeho duši. Můžou tě ovlivňovat, zanechat vzpomínku, či svoji energii v tom vesmírném kolotoči. Je tedy toto život nebo ne?

332. Bolí tě občas někdy něco? Co děláš pro to, aby to přestalo? Vezmeš si prášek? A víš, že existují i jiné cesty, jak se zbavit bolesti? Víš, co můžeš zkusit, pokud budeš chtít? To, co kdysi dělali ve staré Číně, jednu bolest zahnat druhou, třeba se párkrát štípnout, nebo klidně i to, že tu bolest budeš pozorovat ve smyslu, že budeš vnímat, jak na co působí... ale ne tak, že o ní budeš přemýšlet, jen vnímat ty pocity, kde je jaký tlak a tak... pozorovat svoje tělo... samosebou existují i jiné cesty, jak se zbavíš bolesti, třebaš myslet na něco příjemného, či se zamyslet nad tím, proč asi vyvstala, proč je to právě teď, je to na tobě, co použiješ... přeji ti, aby rychle ta bolest ustoupila.

331. Stává se ti někdy, že tě někdo do něčeho nutí? Proč asi? A jak to přijímáš? Jsi rád/a nebo ne? A nutíš i ty tak někdy někoho do něčeho? Co myslíš, když se překonáš, jaké to pak je? Nabídne ti dotyčný, nebo vesmír náležitý odpočinek nebo ne? A jak se na to celé díváš s odstupem času? Bylo to pro tebe dobré nebo ne? K čemu, či kam tě tohleto dovedlo?

330. Jak jsi starý/á? Víš to? Někdy se též říká, kolik jsi prožil let (lét, letění)? A co tvá duše, jak stará je asi ta? Je možné, aby byla starší, než celá tato planeta?

329. Přál/a sis hodně silně něco v životě? A poskytl ti to vesmír, nebo ještě ne? A když to došlo, měl/a jsi radost, nebo ne? Došlo to v pravý čas, nebo až dlouho po tom, co sis to přál/a a už jsi na to zapomněl/a? Proč myslíš, že tomu tak je? A co si tedy přát, aby to bylo v souladu i s tvým budoucím životem? A je to tvé přání takové, že pomůže i druhému a neublíží?

328. Máš dvě tváře, či víc? A co myslíš, že já? Která si myslíš, že se ti ukáže a lze vidět naráz zcela všechny? Myslíš, že když mluvíš, píšeš si s někým jiným, že nejednáš v té chvíli právě se mnou? Jak to můžeš vědět, znáš celou moji podstatu? Proto, když chceš se mnou v dobrém vycházet, tak jednej s každým tak, jakože jsem to já a já na oplátku budu jednat s tebou, jako ty se mnou :-) Je to fér?

327. Jsi si jist/á, že i ty nemáš domov někde jinde? Ano, žiješ tady a teď, ale zkus se zamyslet, pokud chceš... Co tvá duše? Odkud pochází? Jaký je tvůj účel v tomto světě? A kam jdeš?

326. Každý jsme svým způsobem blázen, když si myslíme, to, co si myslíme... Nebo tomu tak není? Ať již o sobě, nebo o druhých, o věcech kolem sebe, pod námi i nad námi. Lítáš často ve svých představách, nebo stojíš pevně nohama na zemi? A lze se tomu vůbec ubránit, abys takto nelítal/a?

325. Jak vůbec chápat symboly? Je jen jedna cesta k pochopení? Zkus si, pokud chceš, napsat < 3 těsně vedle sebe, co uvidíš? Srdce, nebo ženská ňadra a co ještě ti to připomíná, co je v tom ještě obsaženo? A co třeba taková osmička (8)?

324. Přemýšlím, co ti dát a jak tě potěšit, tak alespoň toto <3 (*srdce*) co myslíš, je to málo nebo moc? Co myslíš, co vše je v tom obsaženo?

323. Když toto všechno čteš, vidíš už obrázek nebo jsi ještě na začátku skládačky a teprve hledáš, co k čemu patří? A jaké to je skládat puzzle, bez toho, aniž víš, co vyleze, a co se ti zobrazí? Těšíš se? A můžeš si nějak pomoci?

322. Když čteš tyto řádky, tak pro mě je to už minulost, ale pro tebe jistě přítomnost, nemám pravdu? A když já budu číst tvé řádky, tak to také pro mě bude přítomnost a pro tebe již minulost... co myslíš, jak to asi chodí ve vesmíru? Co je minulost a co přítomnost?

321. Na koho straně je čas, co myslíš, na mé nebo na tvé? A lze si čas vůbec podřídit tak jako např. oheň, či si jej ochočit jako psa?

320. Jaké vzpomínky se ti zobrazují, když jsi sám/a a přemýšlíš o životě? Ty dobré, nebo i ty špatné a v jakém jsou poměru? Co z toho víc převažuje? Jaký myslíš, že bude tvůj život, když na to budeš myslet? Je to podobně jako s fotkami, které si uchovááš?

319. Opustit a zapomenout někdy nelze tak rychle, jak chceš, to jistě víš, nebo snad ne? Někdy se to po čase i vrátí, ale máš se tím trápit teď? Co ti to přináší, když na to myslíš? Je teď vhodná doba opustit